

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source : สยามรัฐ			
Date : 23 ก.ค. 2556	Page : 8	No : 56865467	

พาดตัดต่อกระเจกที่รพ.ห้วยราชฯ 8 แสงสว่างกลับคืนอีกครั้งด้วยพระเมตตา(จบ)

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าโรงพยาบาลท้องถิ่นอย่างโรงพยาบาลอำเภอห้วยราช จังหวัดบุรีรัมย์ มีความห่วงใยผู้ป่วยในทุกรูปแบบ ทั้งนโยบายและเกิดจากจิตที่มีความเมตตาเอื้อเพื่อ สังเกตได้ตั้งแต่ผู้อำนวยการ นพ.ภูษงค์ ไชยชิน ที่ดูเหมือนจะไม่ได้นั่งอยู่ในห้องประจำตำแหน่ง ซอกแซกไปตามจุดต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีคนไข้มารับบริการและดูเหมือนจะทำอะไรอีกมากมาย เดินผ่านใครต่อใครที่ไม่รู้จักกันก็ต้องว่าคนนี่คือการโรงหรือไม่กี่คนขับรถยนต์อย่างเก่งก็เจ้าหน้าที่รถเข็นผู้ป่วย

แต่รพ.ท้องถิ่นแม้จะระดับอำเภอก็ยังขาดศักยภาพอีกหลายโรค ทั้งเครื่องมือ ทั้งแพทย์ โรคเฉพาะทางถ้าไม่มีตำแหน่งแพทย์ เครื่องมือก็มีไม่ได้ อย่างเช่นโรคตาเป็นต้น

หลายต่อหลาย รพ.ระดับอำเภอเช่น รพ.อำเภอห้วยราชมีศักยภาพต่างกันไม่มาก คือแทบจะไม่มีแพทย์เฉพาะทาง ไม่มีเครื่องมือทำได้อีกสองตัวคนไข้อย่างโรคตาต่อกระเจกตรงเบ้องต้นได้พอรู้ว่าผู้ป่วยต้องผ่าตัดก็ต้องให้ไปที่รพ.ระดับจังหวัดหรือรพ.ศูนย์

ด้วยความห่วงใยผู้ป่วยอย่างโรคตาต่อกระเจกที่ในท้องถิ่นอย่างพื้นที่อำเภอห้วยราช ผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น แต่อายุ 50 ปีขึ้นไปยังไม่สูงอายุเลยส่วนใหญ่เป็นตาต่อกระเจกแล้ว ยิ่งเกิน 60 ปียิ่งเป็นมากขึ้นมากขึ้น ผลคือตา

ค่อยๆมองเห็นเลือนรางไปจนกระทั่งมองไม่เห็น และยังมีต้อเนื้อ ต้อหินผสมโรงเข้ามาสมทบอีก โรคภัยไข้เจ็บนำมาซึ่งความทุกข์เดือดร้อน แต่สำหรับโรคตามองไม่เห็นเดือดร้อนในแทบทุกคนในครอบครัว

ด้วยตระหนักถึงความทุกข์อันเกิดจากโรคตาต่อกระเจกในผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็ว การรอคอยผ่าตัดในรพ.จังหวัดต้องใช้เวลานานที่สำคัญ การเดินทางของผู้ป่วยส่วนใหญ่จะมีข้อจำกัดอย่างพื้นฐานว่าค่าใช้จ่ายเวลาที่ต้องเสียไปเท่ากับการสูญเสียรายได้ในแต่ละวัน เพราะส่วนใหญ่ผู้ป่วยสูงอายุจะเป็นชาวบ้านที่มีความเป็นอยู่ยากจน และห่างไกลตัวจังหวัดมากที่สุดทีเดียว ที่อาจเป็นปัญหาบ้างอีกจุดหนึ่งคือเรื่องภาษาชาวห้วยราชพูดภาษาถิ่นเป็นภาษาเขมร เชื่อว่ารพ.จังหวัดอื่นๆอย่างขอนแก่นคงไม่คุ้น แต่สำหรับบุรีรัมย์เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คุ้นภาษาพอสมควรทีเดียว

รพ.ห้วยราชจึงได้ดำเนินโครงการขอความร่วมมือจากมูลนิธิ พอ.สว. ตั้งแต่เริ่มแรก คือคัดกรองและผ่าตัด ด้วยเวลานัดหมายไม่นานนัก เป็นกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระศรีนคริน
ทราบรมราชชนนี(สมเด็จพระย่า)ดังที่เกริ่นไปแล้ว

“โครงการนี้ทำเมื่อปี 2555 มาครั้งหนึ่ง
แล้ว นี่เป็นครั้งที่สอง รพ. ห้วยราชถือว่าโชคดี
ที่ได้ทำโครงการเฉลิมพระเกียรติผ้าตัดตาต่อ
กระจกติดต่อกัน นับว่าช่วยชาวบ้านได้มากพอ
สมควรทีเดียว อยากทำบ่อยๆ” นพ.ภูษงค์บอก
จากวันคัดกรองถึงกำหนดนัดหมายวัน

ผ่าตัดเพียงเดือนเศษๆ สถานที่นัดกรพ. ห้วยราช
ผู้ป่วยที่อยู่ไกลสุดก็ยังถือว่าอยู่ในพื้นที่ ร่นเวลา
ระยะทางกว่าการต้องไปถึงตัวจังหวัด หรือบาง
ครั้งก็ต้องข้ามจังหวัด เช่นต้องไปที่ รพ.ศูนย์
ขอนแก่น

คุณหมอจักษุแพทย์และพยาบาลก็ทำให้
ชื่อเสียงเรียงนามไปคราวที่แล้ว ส่วนที่ รพ. ห้วย
ราชเอง นพ.ภูษงค์ ไชยชิน ผู้อำนวยการ พร้อม
ด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นพยาบาล
มีนางศิริพรรณ ศรีเทพา หัวหน้าพยาบาล นาง
ชุลีกร เสริมศักดิ์ หัวหน้าตึก นางน้ำฝน แซ่อึ้ง
หัวหน้าห้องคลอดที่ปรับปรุงใช้เป็นห้องผ่าตัด
ชั่วคราว และนางสมพร พลพินิจ หัวหน้าตึกผู้
ป่วยนอกในฐานะผู้ทำโครงการให้การดูแลความ
สะดวกอย่างดียเยี่ยม

“ตามมองเห็นแล้วกลับไปก็จะได้เลี้ยง

หลาน พุงข้าวให้ลูกและหลานกิน”

“เห็นชัดเลยนึกกลับไปจะได้เห็นหน้าหลาน
ชัดๆ คงจะปลุกหมอนเลี้ยงไหม และน่าจะทอ
ผ้าได้ดีกว่าก่อนแน่เลย ไม่ได้ทอมานานแล้ว”

สองผู้ป่วยหญิงวัยไล่เลี่ยกัน คนหนึ่ง 76
อีกคนหนึ่ง 75 บอกสีหน้าสดใสหลังคุณหมอ
เปิดที่ครอบตาหลังผ่าตัด ให้สองยายมองซ้าย
มองขวา มองขึ้นมองลง แล้วถามว่า เห็นมั้ย
คำตอบ “เห็นชัด”

คุณหมอศุภชัย โชติบุตรจากรพ.ทูตาคอ
จุมภทีกล่าวได้ว่าเป็นหัวหน้าทีมผ่าตัดครั้งนี้บอก
ว่าทำงานถวายต่างพระเนตรพระกรรณเรื่อง
โครงการผ่าตัดต่อกระจกกับมูลนิธิ พอ.สว. มา
ตั้งแต่ปี 2538 ที่โครงการเพิ่งเริ่มโดยมูลนิธิ
ร่วมกับราชวิทยาลัยจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย
และสมาคมจักษุแพทย์แห่งประเทศไทย จน

มูลนิธิ พอ.สว. ตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมา มีผู้
รับผิดชอบคือประธานโครงการดำเนินการมา 4
ประธานโครงการแล้วหรือเรียกว่า 4 เจนเนอ
เรชันก็ได้ สำหรับผมเป็นความภูมิใจอย่างที่สุด
ที่มีโอกาสทำงานถวายสมเด็จพระย่า ทำงานถวาย
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทำงานถวาย
สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา
กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ทำงานถวาย
สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัย
ลักษณ์อัครราชกุมารี องค์ประธานกิตติมศักดิ์
ได้ช่วยเหลือคนจน คนที่เกือบจะต้อยโอกาสการ
ได้รับบริการด้านดูแลตาต่อกระจกอย่างรวดเร็ว
และใกล้ชิด

“โครงการผ่าตัดตาต่อกระจกถือว่าเป็น
ประโยชน์มหาศาลแก่ผู้ป่วยที่ส่วนใหญ่ยากจน
อยู่ห่างไกลความเจริญ สมเด็จพระย่าทรงตระหนัก
ที่จะช่วยเหลือดูแลโรคที่นำทุกข์มาสู่ราษฎรที่
กล่าวได้ว่าทุกข์มากไม่ใช่ทุกข์คนเดียว แต่ทุกข์
ไปทั้งครอบครัวคนใกล้ชิด อย่างโรคฟันแล้วก็
โรคตา ยิ่งโรคตานี้ถ้ามองไม่เห็นก็เดือดร้อน
กันทั้งครอบครัวทีเดียว นี่คือพระอัจฉริยภาพ
ที่สุดยอดของสมเด็จพระย่าและนี่คือ พระเมตตา
อันยิ่งใหญ่ที่ทรงให้เกิดมูลนิธิพอ.สว. ขึ้น”
นพ.ศุภชัยบอกความรู้สึก

คุณหมอศุภชัยยังบอกอีกว่า มิใช่เพียง
แค่เอาความรู้ความสามารถเฉพาะตัวมาช่วย
เหลือคนยากจนเท่านั้น ยังมีคุณหมอ พยาบาล
หนุ่มๆสาวๆที่มีจิตใจเสียสละเป็นบุญกุศลและ
มีหัวใจที่จะทำงานถวายเข้ามาร่วมเป็นอาสา
สมัครล้วนแต่น่ารัก ทั้งจาก รพ.รัฐ เอกชน ทุก

จังหวัด

ตรงกับที่ นพ.วิฑูรย์ เรืองสุขศรี จักษุแพทย์รพ.ศูนย์บุรีรัมย์ ที่เป็นหลักในฐานะเจ้าของพื้นที่ และในฐานะที่เป็นแพทย์-อาสาสมัครนิธิ พอ.สว. มานานเช่นกัน ได้เคยบอกไว้หลายครั้งว่าไม่ได้มองที่ผลประโยชน์เป็นเงินทองสิ่งของ แต่คิดอย่างเดียวว่าต้องการทำงานถวาย ต้องการช่วยเหลือผู้ประสบทุกข์อื่นเกิดจากโรคตา โดยเฉพาะคนยากจนอยู่ท้องถิ่นกันดารห่างไกล ซึ่งที่ถือว่าเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ บุญที่ได้มาทั้งสองทางคือได้ทำงานแล้วก็ได้ช่วยเหลือคนกำลังทุกข์ให้พ้นทุกข์

“พูดกันตรงๆ นะผมได้มากมายมหาศาลกว่าเงินทองค่ารักษา นั่นคือความสุข ความสุขที่ได้เอาความรู้ความสามารถ เอาหัวใจเสียสละมา ช่วยเหลือคนอื่น ความสุขที่ไม่อาจเอาเงินไปซื้อหามาแล้วอยู่ยั่งยืนกับเรานี้ผมรู้สึกอย่างนี้จริงๆ” คุณหมอวิฑูรย์ยิ้มน้อยๆ

คุณหมอสุขชัยเน้นในตอนท้ายว่า คนที่ได้ช่วยเหลือคนอื่นได้บุญได้ความสุขไม่ใช่เฉพาะแค่หมอ พยาบาล แต่ลูกหลานญาติพี่น้องก็ได้บุญด้วยที่ได้มีโอกาสแสดงความกตัญญูทดแทนต่อพ่อแม่ปู่ย่าตายาย

การคัดกรองและผ่าตัดต้อกระจกที่รพ. ห้วยราชครั้งนี้มีพระภิกษุที่เป็นตาต้อกระจกประมาณ 3 องค์ องค์หนึ่งมาไกลจากจังหวัดหนองคาย หลวงพ่อพระครูสังฆกิจปัญญาโชติ เจ้าอาวาสวัดป่าเพ็ดสังฆกิจ บ้านและตำบลสระใคร อำเภอเมืองหนองคาย อายุ 71 ปี หลลายสิบพรรษาแล้ว ท่านมองไม่เห็นหรือเห็น

เพียงรางๆ มานาน เป็นต้อเนื้อที่ไม่นานนักอาจบอดสนิทแล้วไม่มีทางรักษาได้อีกต่อไป มาเข้าร่วมโครงการไกลถึงห้วยราชเพราะญาติโยมต้องอ้อนวอนท่านให้มารักษา จะได้ปฏิบัติกิจพระศาสนาเป็นกำลังของพระพุทธศาสนา เป็นที่พึ่งของญาติโยมได้อย่างปรกติ ผู้ใหญ่บ้านสระใครบอกว่าท่านไม่ประสงค์รักษา เพราะท่านตระหนักอยู่เสมอว่าเป็นเรื่องอนิจจัง เกิด แก่ เจ็บ ตาย แล้วท่านมักจะเกรงใจญาติโยม ไม่อยากเป็นการะ ไม่ต้องการให้ใครลำบากเพราะท่าน

ที่สุดหลวงพ่อก็ไม่อาจขัดศรัทธาญาติโยมได้ แล้วก็ประสบผลหลวงพ่อกลับไปมองเห็นอีกครั้ง ด้วยเพราะพระมหากรุณาธิคุณสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ที่เสด็จมาเยี่ยมเยียนและทอดพระเนตรที่วัดป่าเพ็ดสังฆกิจ บ้านและตำบลสระใคร อำเภอเมืองหนองคาย อายุ 71 ปี หลลายสิบพรรษาแล้ว ท่านมองไม่เห็นหรือเห็น

เพราะพระเมตตาอันยิ่งใหญ่หาที่สุดมิได้ อย่างแท้จริง วันนี้แสงสว่างกลับคืนสู่ดวงตาผู้ป่วยตาต้อกระจกและต้อเนื้อต้อหินของชาวห้วยราชและราษฎรไทยอีกครั้งหนึ่งอย่างถาวร